

riji. Fantovski odsek ima redno sestanke in te- lovalne vaje. Dramatični odsek tudi pridno de- luje. Tako je prav! Saj zdrava mladina ne more mirovati. Želi si razvedrila in zabave. Ako ne najde poštene in dobre, zaide v slabo. Želeti bi bilo, da bi se tudi ona mladina, ki tako rekoč še tava na razpotju in ne ve, ali bi krenila na des- no ali na levo, pridružila Fantovskemu odseku ali Dekliškemu krožku. Prepričani smo, da iz ta- ke mladine, katera sedaj v postnem času prireja tiste zloglasne »žerovnice«, ki so združene s ce- lonočnim pijančevanjem, kjer od začetka veselo poje harmonika, a zaključno besedo ima pa na- vadno nož in strel, ne bo nikoli kaj prida.

Mursko polje

Ljutomer. Vsem onim, ki bi se radi videli pre- lepo liturgično igro »Križev pot našega Gospoda Jezusa Kristusa«, sporočamo, da ga bo Prosvet- no društvo ponovilo še na velikonočni ponedeljek, 25. marca, in na belo nedeljo, 31. marca, ob pol- štirih popoldne v Katoliškem domu.

Haloze

Sv. Barbara v Halozah. Današnji časi bodo naj- brž prisilili sedanji rod, da bo spet začel bolj upoštevati lan in konopljo. Nekdaj so se dekleta v zimskem času učila lepo presti in so nosila ob- leko iz domačega blaga tudi ob nedeljah. Sedaj se pa kupuje slabo blago po visokih cenah, lju- dje pa bolehalo, ker jih v trgovini kupljena ob- leka slabo varuje pred vremenskimi sprememba- mi. Lan smo nekdanj sejali dvakrat, in sicer po- leti okrog 25. marca, zimskega pa sredi avgus- ta, dočim smo konopljo navadno sejali okrog sv. Jurija, in to v bolj vlažno, dobro pognojeno zemljo. Sejmo lan tudi mi, napravimo si doma- čo, toplo obleko, pa bo manj prehlada in manj jetike, katere nekdanj nismo poznali, zato je pa bilo tudi mnogo več stoletnikov kot pa dandanes.

Sv. Barbara v Halozah. (Pomanjkanje krme in živeža.) V tej predolgi zimi se je vse porabilo, kar so ljudje pripravili za živino in zase. Ljudje, ki imajo še sedaj prazna poslopja, brez krme, tolčejo vinogradno rožje za živino, ker ni več kaj dati živini. Drugi si pomagajo na razne načine. Največja krivda je na suši, radi katere ni bilo dovolj krme. Tudi za ljudi ni mnogo bolje. Celo po kleteh je ljudem zmrznil krompir, jabolka, zelje in repa, kar ni več užljivo. Radi jabolka, ki so zmrznila in so trda še sedaj, se priporoča su- šenje istih v cimpeth v peči. Izvrsno se obne- sejo tako v peči posušena in nič ne zgubijo na dobroti. Svinjam bi zmrznjen sad bilo škoda po- kladati, ker se še vendar lahko uporabi za pre- hranu ljudi. Kdor ne verjame, naj poskusi. Ne- kateri, ki imajo že kopno, rigolajo, kopljejo, re- žejo. Kjer pa je sneg zmrznil in juga tudi ni, tam pa bomo okoli Aninega začeli šele rezati. Vse skupaj je iz tira, še zima ne zna več, do kdaj je njena pravica. Ničesar ne bomo zaslužili za ve- likonočno potico in pisanke.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Upokojen je predsednik naše- ga okrožnega sodišča g. Janko Serbec in bil ob- nemog odlikovan z redom sv. Save III. stopnje. — Zveza poljedelskih delavcev opozarja vse sezon-

ske delavce, ki so se lani vrnili iz Nemčije in pri- nesli s seboj marke, da se do 29. marca oglasijo v njeni pisarni ter ji javijo, koliko mark imajo v papirju in koliko v srebru, ker jih bo finančno ministristvo menjalo. Vsak sezonec naj prinese s seboj tudi potni list radi kontrole. — Žigovanje in pregledovanje sodov bo pri nas 11. in 12. aprila, 9. in 10. maja ter 7. in 8. junija. — Profesor VIII. skupine je postal veroučitelj na naši gimna- ziji g. Alojzij Šoštarec.

Otovec. Nekega dne je Čor Viljem preveč glo- boko pogledal v kozarec. V gostilni je iskal po- vod za prepir in pretep, pa ga ni našel. Nato je zapustil gostilno in iz zasede navall na šantavec Štefana ter ga s kolom obdelal. Za podivjanost se bo pokoril štiri mesece v strogem zaporu.

Prosenjakovec. Voršč Štefan si je na lepem iz- mislil, da so ga orožniki po krivem zaprli in ne- usmiljeno pretepili, hoteč s tem oklevetati neke- ga službenega organa. Za neresnične govorice je bil obsojen na dva meseca strogega zapore in 240 dinarjev denarne globe.

Cankova. Minuli teden je na pravni fakulteti ljubljanske univerze diplomiral naš mlajši g. Jože Derkač. Castilamo!

Dolnja Lendava. Na Jožefovo je bila pri ve- černicah blagoslovljena zastava slovenske Mari- jine družbe, ki je stala nekaj nad 4000 din.

Kuzma. Pred dnevi je bil gozdni čuvaj Drobnik Martin, ki je lani septembra ustrelil posestniške- ga sina Pukl Jožefa, obsojen na 5 let in en me- sec robije. Soobtoženi Janez pa na 1 mesec stro- gega zapore pogojno za dve leti.

Sotina. Letošnja zima je bila res huda in je poleg velike gospodarske škode zahtevala tudi več človeških žrtev, ki so zmrznile. Prejšnji te- den so našli žrtev mraza, in sicer 79 letno Tere- zijo Krems. Pokojnica je bila zelo uboga in so jo hranili sovaščani.

Ivanovec. Prejšnji teden je posestnik Flisar Ivan po nesrečnem naključju padel na zledeneli- h tleh in si zlomil nogo. Ista usoda je v Puconcih zadela tudi dijaka Škraban Pavla.

Kobilje. Pred dnevi smo na tem mestu poročali, da je na pravni fakulteti v Ljubljani diplomiral naš domačin g. Pavle Berden. Toda ta poklic ga ni veselil, zato je 4. marca vstopil v bogoslovje oo. jezuitov. Bog ga kliče v obširen svoj vinograd, zato naj bo blagoslovljen njegov korak!

Savinjska dolina

Plašče najnovejše faze, ima na zalogi tvr- dka Gusti Vračko, Celje, Kralja Petra cesta. Ne pozabite!

Galčija pri Celju. Kakor običajno vsako leto, tako bo tudi letos na velikonočni ponedeljek pri- podružnici sv. Kunigunde ob 10 slovesna sveta maša. Castilci sv. Kunigunde, pridite ta dan na ta prijazni hriček v kar največjem številu!

Šaleška dolina

Šmartno pri Slovenjgradu. Naša idealna mla- dina, organizirana večinoma v FO in DK, se pripravila z vso vnebo in doslednostjo na dan, ko bo spet položila vsakoletni obračun in poka- zala sad svojega truda v akademiji na velikonočni ponedeljek, 25. marca. Na sporedu je lepa igra »Izgubljeni raj«, nato pa materinska proslava z

zelo izbranimi simboličnimi (deloma domačih osnutkov) vajami ter prelepimi pevskimi točka- mi, ki jih bo izvajal šmarski pevski zbor z iz- bornim dirigentom, našim vsesplošno priljublje- nim g. kaplanom Mihičcem Jožefom na čelu. Le vsi pridite, še bolj od daleč se potrudite, bo- gato bo vaš trud poplačan!

Sv. Križ pri Belih vodah. Pri romarski cerkvi smo že začeli s pripravami za popravilo. Belo- vaščani so zvozili že veliko peska v hrib — kar jim Bog plačaj! — da bomo lahko začeli takoj s popraviljem, ko bo sneg skopnel. Do 16. ju- nija, ko bo pri Sv. Križu birma in stoletnica, bi radi imeli cerkev popravljeno. — Z marcem je nastopil službo cerkovnika Melhijor Maze. Od- slej sme pobirati beržo za kriškega cerkovni- ka samo tisti, ki se bo izkazal z legitimacijo s sliko, potrjeno od župnega urada v Belih vodah.

Šmarski kraji

Šmarje pri Jelšah. Na velikonočni ponedeljek bo obhajal 80 letnico krepki, veseli, delavni in na duhu povsem čili Jurij Vreže, bivši ugledni po- sestnik na Bobovem med Šmarjem in Lember- gom. Rodil se je 25. marca 1860 na Lešah v žu- pniji Šmarje. Izučil se je mizarске stroke in je služil vojake v Stolacu v Bosni. Priženil se je na Bobovo, kjer si je ustvaril s pridnim delom svojih rok in z umnim gospodarjenjem domačijo, katera je danes v sinovih rokah, daleč naokrog zgled v vsakem oziru. Dobri Jurij je živel 40 let v najsrečnejšem zakonu, v katerem se mu je ro- dil sedem otrok. Sin Ivan ga je nasledil na do- mačiji, Jurč je učitelj v Šoštanju, Franček je priljubljen starešina fin. kon. v Račah, dve hčerki sta v Šmarju in dve v Mariboru. Jubilar je bil vedno neustrašeno narodno zaveden in je dolgo let sodeloval pri gasilskem društvu. Po njegovem prizadevanju se je Bobovo otreslo štajercijan- stva. Jurij je bil mnogo let občinski odbornik ter sodni cenilec. Sončni večer svojega življenja pre- živila srečno in zadovoljno kakor malokateri oče, kateri je preskrbel svoje otroke. Na starost oprav- lja pri vseh svojih najdražjih fureže ter žganje- kuho in ga sprejemajo z odprtimi rokami, ko obiskuje svoje zgledno vzgojene otroke. Pri vsa- kem ostane nekaj časa in pomaga z rokami in nasveti ter je še vsem v visoki starosti s pomo- čjo ter razvedrilo. Blagemu jubilaru častita »Slov. gospodar«, za kojega razširitev je veliko storil, ki jubileju z željo: ljubi Bog ohrani veselega, zgornega in še vedno delavnega Jurja do skrajnih mej človeškega življenja!

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Pred kratkim je imela krajevna Kmečka zveza enodnevni tečaj, ki so ga vodili trije banovinski zastopniki z g. Al. Mihičcem, senatorjem, na čelu. Govorili so o vrtnarstvu, sadjarstvu in živinoreji. To so naj- važnejše panoge našega kmetijstva, ker imamo v svoji sredini svetovno znano zbiravilšče. Kmet- je in gospodinjje so napolnili dvorano. Videli se, da se naš kmet zaveda, da je v organizaciji moč, zato če hočemo doživeti boljše bodočnost, kujmo jo prav vsi v vrstah Kmečke zveze! — Tudi nam letošnja zima ni prizanesla. V najhujšem mrazu je padlo živo srebro na 32 stopinj pod ničlo. Lju- dje so bili že popolnoma zbegani. Primanjkovalo

Potem pa pometaj le prekine molk in pravi svojemu nasprotniku: »Dragi prijatelj, posodi- te še meni časopis, ko ga boste prečitali. Jaz pa vam v zameno posodim pipo.« Nasprotnik je iz- previdel, da ne bo nič — in je odpeljal nazaj.

Stara jajca. Ko so po- pravljali majhno cerkev pri Assensu na Danskem so zidari v dveh votli- nah v cerkvenem zidov- ju odkrili dve kurji jaj- ci, izmed katerih so bili enega vzdali leta 1400., drugo pa leta 1780. Obe jajci sta se popolnoma ohranili. Takšno vzdaj- vanje jajc v debele cer- kvne zidove je prasta- ra danska šega, ki je danes sicer ne praktici- rajo več.

Razdor med prostozid- darji. Iz Moskve poro- čajo, da je nemško-so- vjetska zveza med pro-

»Ne, ne, ne! Naj ga vrane skljuvajo!« je zavpil pisar.

»Seveda! Ali si nor? Da ga najdejo ljudje! Kdo ve, da je šel sam v vodo, da sva ga midva le hotela utopiti? To veva le midva. Ali pa ne bodo iskali krivca? Ali te ni Jana videla v krčmi z njim? Da, čula je, da sta se kregala, obrisala ti je kri, ko te je Luka udaril. Nor si! Ali hočeš v ječo, na vislice?«

»Magari!« je tresnil pisar z nogo, »to mi je bilo zadnje upanje in me je ogoljufalo.«

»Oh!« je zamrmral cigan; »jaz pa nočem. Jaz sem cigan, siromak, pošten kovač. Pojdi, pojdi! Zanesiva ga tam v široko reko! Ko nimava midva nič od njega, naj imajo ribe!«

Pisar si je vendarle premislil. Bil je izvržek člove- štva, tisto zaradi vislice pa ni resno mislil.

Jezno in besno je pograbil mrtvega berača za noge, cigan ga je že držal za roke.

S težavo sta vlekla mrtvega skozi grmovje in trnje na kraj, kjer teče Sava po širokem koritu. Tedaj je za- grabil Ugarkovič berača kakor slamnjačo, ga vrgel z brega v vodo in zavpil:

»Srečno pot, Luka!«

Nekaj je zapljusnilo, voda se je zapenila, zavrtela, odtekla dalje in počasi odnašala mrtvo truplo beračevu.

Leto dni je že minulo od one noči, kar je Luka skočil v Savo. V Jelenju nihče več ni omenjal njegovega imena; zginil je, kakor zgine spomladi kos leda v vodi. Sprva je seveda Jana pripovedovala, da je bil nekoč v Jelenju, a da je rekel, da ga ne bodo kmalu videli, ker da odhaja v daljni svet. Nato so ljudje dejali: Lahko je njemu iti v daljni svet, ker ima denar. Pozneje nihče ni več o njem spregovoril. Da, šel je v daljni svet brez popotnice.

Nekega dne je pripovedoval pijani starešina, da je Mara klicana na sodišče, da mora sama priti, z njo pa oče Martin. Bog vedi, kaj so napravili, so menili ljudje, Mara pa se je na moč čudila, ker ni imela nikoli s sodnijo opravkov.

Pa se je bilo čemu čuditi! Na sodišču je prišla z očetom pred sodnika in je našla tu gospoda župnika.

»Čujta, draga moja, kaj vama bom rekel tu pred gospodom sodnikom, da bo bolj držalo,« je začel župnik. »Leto bo in že več, kar je prišel k meni berač Luka in je dejal, da hoče na samem z menoj govoriti. Rad sem privolil. Sprva ni znal prav začeti. Rekel sem mu, naj kar od srca pove, ker mi duhovniki smo od Boga zato postavljeni, da po milosti božji razvezujemo grešnike grehov. Luka je sedel, pogledal v tla in dejal tiho: Velik grešnik sem in težko mi je v duši. Dalje ne morem nositi tega bremena. Vi mislite, da sem berač, pa nisem, ker